

Vyresnysis
Žairas Mazagardis
18 Septyniadešimties

Mamos pamokos

Vaikystėje, kaskart gavusi pinigų, mano mama paimdavo geriausias kupiūras – švariausias ir mažiausiai sulankstytas – ir atiduodavo jas bažnyčios, kurią tuo metu lankėme, dvasininkui. Ji taip elgėsi visą savo gyvenimą. Ji sakė: „Tai priklauso Dievui.“ Tie žodžiai man įsiminė visam laikui. Kai būdamas suaugęs pasikrištijau Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje, man nebuvo sunku mokėti dešimtinę.

Mano mama taip pat mane mokė būti sąžiningam, net jei tai reiškė, kad bus sunku. Mūsų kaimynas augino įvairiausias vaisius ir daržoves. Kartais jo auginamų vaismedžių šakos išlįsdavo į mūsų kiemą. Kartą nusiskyniau tų vaisių ir nunešiau mamai. Pažvelgusi į mane ji tarė: „Tai ne mūsų.“ Negalėjau tuo patikėti. Paklausiau: „Ką turi omenyje? Juk jie auga mūsų kieme!“ Ji tik pakartojo: „Tai ne mūsų.“ Tada paėmė mane už rankos ir nusivedė pas kaimyną. Atsiprašėme už tai, kad

nusiskynėme jo vaisių. Mano mama mokė, kad jei ko nors norime, turime tai gauti sąžiningu būdu.

Galbūt jūsų tėvai nepriklauso Bažnyčiai arba jums ne visuomet priimtini jų sprendimai. Tačiau iš jų galite mokyti teisingų principų, tokių kaip sąžiningumas, atsakomybė, savarankiškumas ir darbštumas. Tie principai gausiai jus laimins šiame gyvenime. ■

PAKLAUSKITE MAMOS AR TĒČIO!

- Kas jums labiausiai patinka būnant mama ar tėčiu?
- Kas sunkiausia?
- Kas jus daro laimingą?
- Kokia svarbiausia jūsų kasdienybės dalis?
- Kaip Evangelija padeda jums būti geresniu tėčiu ar mama?
- Kaip užbaigiate dieną?
- Ko dar galėtumėte paklausti?

Visą dieną būkite savo mamos ar tėčio pagalbininkai! Dienoraštyje aprašykite arba nupieškite, ko išmokote. Padėkokite savo tėvams už viską, ką jie daro.